

σκότους, ελευθερωθούν τα κατεχόμενα μέρη μας και επιστρέψομεν όλοι οι εκτοπισμένοι σ' αυτά.

Είθε ο Θεός να δώσει σύντομα λευτεριά να ανατείλει στα κατεχόμενα μας μέρη και μεις πίσω να πάμε, λεύτεροι σε λεύτερη πατρίδα. Τότε όλοι μας, ευλαβικοί προσκυνητές να ξαναπάρουμε το δρόμο, να ανεβούμε στου Αγίου Ιλαρίωνα την ερειπωμένην εκκλησία, να κατεβάσουμε το λάβαρο της βασιλείας του σκότους, την σημαία με το μισό φεγγάρι και να υψώσουμε την σημαία του

Σταυρού και να ξανακτίσουμε την ερειπωμένην εκκλησία Του. Τότε χαρούμενα θα ψάλλουμε ξανά το Κοντάκιον του Αγίου Ιλαρίωνα να ακουσθή ως κάτω στις Κερύνειας τα δανδελωτά ακρογιαλία.

Ώς φωστήρα άδυτο, του νοπού σου Ηλίου, συνελθόντες σήμερα, ανευφημούμεν εν ύμνοις έλαμπας γαρ τοις εν σκότει της αγνωσίας, άπαντας αναβιβάζων προς θεión ύψος, Ιλαρίων τους Βωώντας Χαίροις ω Πάτερ των Ασκητών η κρηπίς».

Όπως τότε έτσι και τώρα

Φουστάτα περάσαν οι εχθροί
 Κύπρος μου και σε κάψαν,
 πληγές σ' ανοίξαν στο κορμί,
 μάνες παιδιών εκλάψαν.
 Έκλαψες και υπόμεινες
 κι άντεξες τα δεινά
 και τελικά ενίκησες
 έκοψες τα δεσμά
 Τούτος ο εχθρός ο τωρινός
 καλά τον ξέρεις από πριν,
 Είν' ο χειρότερος εχθρός,
 με βιά σου άρπαξε τη γη
 σκότωσε τα παιδιά σου,
 στα στήθια σ' άνοιξε πληγή,
 μάτωσε την καρδιά σου,
 Μα όπως τότε, έτσι και τώρα, την πυγμή
 σφίξε γερά και κτύπα, παντού η φωνή σου ν' ακουστεί
 να αστράψουνε ντουφέκια, δόξες παλιές να θυμηθείς
 να σπάσεις τους αλύσους και να λευτερωθείς,
 Ξεσπάθωσε γλυκειά εσύ πατρίδα μου και όρμα
 τάμα να βάλεις και σκοπό, τη λευτεριά της γης σου,
 αυτούς που σε πατάνε στους πέντε ανέμους σκόρπα
 ν' αλαφρώσει η καρδιά, να αναπαυτεί η ψυχή σου.

Ανδρέας Παναγίδης